

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1442. usque ad annum 1460

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118324

§. 123. Æneas Sylvius ad Eugenium a Cæsare legatus

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66507](#)

§. CXXII.

*S. R. I. Electorum comitia
Francofordiæ.*

Sæcul. XV.
A. C. 1446.

Cum Eugenius Theodoricum Coloni- *Æn. Sylv.*
ensem, & Jacobum Trevirensem *comm. l. i.*
Archiepiscopos, atque Electores, eo quod *Antonin. tit.*
palam Felici ac Basileensi Synodo fave- *22. c. II. §. 17*
rent, dignitatibus suis exuisset, ideo S.
R. I. Electores hujus exauctorationis
caussam discussuri, apud Francofordiam
convenere, atque in hanc sententiam
conspirarunt, quod hi duo Archiepiscopi
Eugenii depositionem a Basileensibus at-
tentatam omnino ratam haberent, nisi
Papa judicium in hos Præfules a se la-
tum irritum declararet, onera Nationi
Germaniæ imposita tolleret, necnon au-
toritatem Conciliorum, prout Constan-
tiæ decissum fuerat, profiteretur; quocir-
ca Legatos suos hac super re ad Cæsarem
decreverunt, qui hæc Electorum consilia
illi soli, & sex ejusdem Consiliariis ex-
ponerent, simulque rogarent, ut & ipse
concordi cum eis opera Legatos Ro-
mam mitteret.

§. CXXIII.

*Æneas Sylvius ad Eugenium a Cæ-
fare ablegatus.*

Ad hæc Fridericus respondit, se in
ean-

Sæcul. XV. eandem cum eis sententiam abire,
 A. C. 1446. moxque eo consilio missurum se Legatum ad Eugenium Papam, qui eundem oraret, ut eorum precibus & ipse morem gereret. Decrevit itaque Imperator Legatum, quem a secretis habebat, Æneam Sylvium, qui Eugenio suaderet, ne S. R. I. Electorum postulata negligret, maxime vero, ut exauktoratis Archiepiscopis pristinam redderet dignitatem; sic enim fore, ut Germani una omnes deposito neutrius partis studio ad ejus obsequium redirent: alioquin timendum, ne perpetuae divisionis scandala in Ecclesia oriaretur, ex quo funesta oppido mala pullulare possent.

Æneas Sylvius demandata sibi provincia exacte defunctus erat, atque Eugenius facturum se omnia, quæ Imperator, atque Electores suassent, fideque integra piis eorum consiliis pro pace Ecclesiæ adlaboraturum promisit. Quam ob rem Eugenius Thomam Bononiæ Episcopum ad Philippum Burgundiæ Ducem ablegavit, qui eundem induceret, ut ultro utriusque Archiepiscopi restitutiōni consentiret. (*) Consulto Pontifex

(*) Observes velim, summum Pontificem in hoc solo articulo S. R. I. Principibus morem gessisse, non autem in iis, quæ Continuator §. priori

sex hunc Ducem præ cunctis interpella- Sæcul. XV.
vit; ejus enim potissimum intererat hæc A. C. 1446.
caussa, eoquod Nepos ejus in Colonien-
sis, frater vero illius (licet spurius) in
Trevirensis locum suffectus esset.

§. CXXIV.

Alius conventus Francofordiæ habitus.

Cum Eugenius tam benevole Princi- *Coch. hist.*
pum votis obsecundasset, non mo- *Hussit. l. 9.*
dice eorum gratiam sibi conciliabat; *Platin in*
quapropter alium conventum ad initium *Eugen. IV.*
Septembbris ejusdem anni Francofordiæ
celebrarunt; Intererant idem Thomas
Bononiæ Episcopus, & Joannes Carva-
jalus, ambo Pontificis Legati. Miserunt
quoque Basileenses Cardinalem Arela-
tensem, aliosque. In hisce comitiis
post crebras vtrinque altercationes de-
mum ad Æneæ Sylvii, aliorumque Fri-
derici Legatorum preces, conscriptæ
sunt quædam propositiones, quas si Eu-
genius ratas haberet, neutralitas in Ger-
mania tolleretur, solique Eugenio tan-
quam unico ac supremo Pontifici obedien-
tia restitueretur. Capto hoc consilio
Principes anno proximo ineunte ad Eu-
genium Papam Legatos decernebant.

§. CXXV.

priori ab eis postulata fuisse narrat de auctori-
tate Conciliorum. Vide §. sequente CXLIII.